

Kallioalue: Sauvalanmäki

Kunta: JANAKKALA

Sijaintitiedot: Valajärven koillispuolella, rannan läheisyydessä.

Karttalehti: 2131 07

Kallioalueen pinta-ala: 35 ha Korkeus: 175 m.p.y Suht.korkeus: 63 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

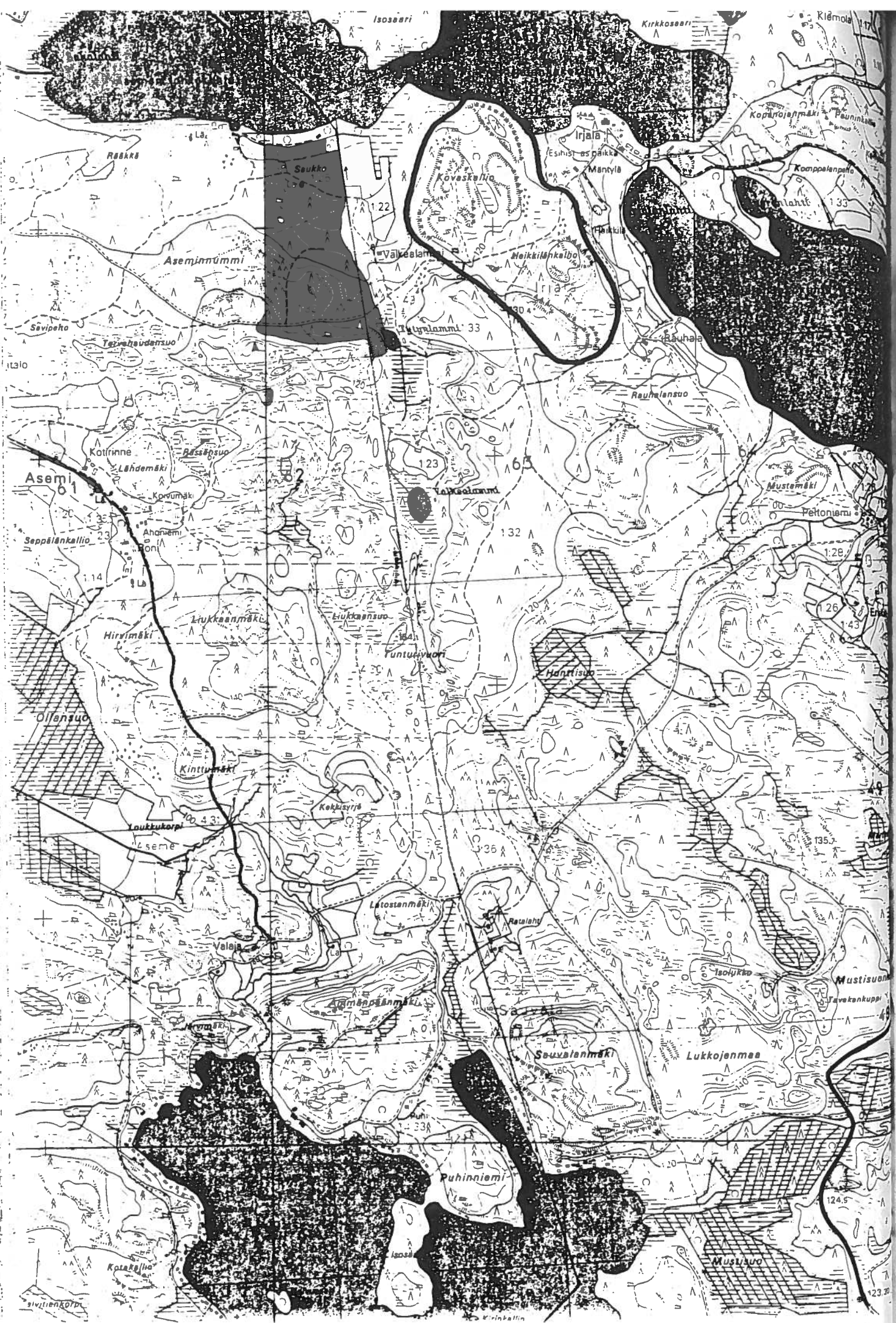
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Valajärven koillisrannalla sijaitseva loivapiirteinen Sauvalanmäki on kallioperältään kinzigiittiä, jossa on selkeä migmatiittinen ulkoasu. Tummat, kiillepitoiset vyöhykkeet vuorottelevat graniittijuonien ja -silmäkkeiden kanssa. Kivessä esiintyy granaattia yleisesti, sen sijaan kordieriittia harvemmin. Jyrkänteet ovat enimmäkseen viistomuotoisia ja matalia. Jyrkänteiltä löytyy paikoin myös pystyjä ja ylikaltevia kalliopintoja, joiden lisäksi alueen geomorfologinen arvo perustuu kallioalueen länsireunalla oleviin kohtalaisen edustaviin silokallioselänteisiin. Geomorfologisena erikoismuotona etelärajan ylikaltevalta jyrkännepinnalta löytyy pieni jäätikön (?) hioma "aaltokuvio".

Alueelta näkyy paikoin puiden lomitse ympäröivää metsämaisemaa ja eteläosan jyrkänteen päältä avautuu maisemia Valajärvelle. Sisäisiä maisemia heikentävät hakkuut. Kallion profiili erottuu varsinkin Valajärveltä katsottuna metsäisenä ja massiivisena. Sauvalanmäen kalliokasvillisuus on melko tavanomaista ja edustavien jyrkänteiden puuttuessa niukkalajista. Ainoastaan eteläisimmällä pikkujyrkänteellä on vaateliaampaa lajistoa sekä lehtomaisia hyllyjä. Metsänhoidon vuoksi metsät eivät ole luonteenomaisimmillaan. Mäen koillisrinteellä ja lakiosassa on laaja taimikko, muuten rinteillä on mustikka- ja käenkaalimustikkatyypin metsää sekä paikoin kuivia lehtomaisia osia. Länsirinteen kallioiden välissä on soistunutta kangasta.

Kallioalue: Kovaskallio

Kunta: JANAKKALA

Sijaintitiedot: Haapajärven eteläranta.

Karttalehti: 2131 07

Kallioalueen pinta-ala: 56 ha Korkeus: 137 m.p.y Suht.korkeus: 56 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kovaskallion ja Heikkilänkallion kallioalue on jyrkkärinteinen ja paikoin jyrkänteinen ja rajautuu Haapajärven rantaan. Kovaskallio on erityisesti maisemiltaan arvokas ja erottune metsäisenä, paikoin kallioisena mäkenä pohjoispuoliselle järvelle. Heikkilänkallion koillisrinne on mataluudestaan huolimatta jyhkeä ja geomorfologisesti monipuolinen. Kovaskallion rannansuuntaiset, edustavimmat jyrkänteet ovat parhaimmillaan 15 metriä korkeita ja niiden laelta avautuu kaunis ja monivivahteinen maisema Haapajärvelle. Lähimaisemia piristää alueen vaihteleva topografia. Kallioalueen kivilaji on graniitti.

Kallioalueen koillispuolella järven rannassa on Irjalan kartanon esihistoriallinen asuinpaikka (Kanta-Hämeen seutukaavaliitto 1988, s. 73). Kalliokasvillisuus on alueella pääosin oligotrofista ja varsin niukkalajista. Alueen metsät ovat puolukka- ja mustikkakankaita, rannan ja Kovaskallion välillä on myös kosteahkoa lehtoa (OMaT). Alueen kaakkoisimmassa nurkassa on osittain hakattu mesotrofinen kangaskorpimainen painanne. Kovaskallion puolella on myös kaksi korpimetsää. Lakiosissa on kuivia kankaita sekä hieman kuluneita poronjäkälikköjä.

Kallioalue: Isonpiirinkallio-Huuvaskallio

Kunta: JANAKKALA

Sijaintitiedot: Kallioalue sijaitsee Haapajärven itäpuolella noin 3 kilometriä Janakkalan kirkolta lounaaseen.

Karttalehti: 2131 07, 08

Kallioalueen pinta-ala: 32 ha Korkeus: 130 m.p.y Suht.korkeus: 50 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Isonpiirinkallio ja Huuvaskallio sijaitsevat Rehakan kulttuurimaisema-alueiden reunalla. Jyrkänteisten kallioharjanteiden välillä on peltoisia, osittain kesämökkiasutuksen valtaamia notkelmia. Geomorfologisesti edustava kallioalue, jossa massiivisimmat jyrkänteet ovat Isonpiirinkalliolla. Sen koillissivulla on 20 metriä korkea, heikosti porrasmainen pystyseinä. Etelä- ja lounaissivulla on 30-35 metriä korkea, rakoilun lohkona louhikkoinen viisto- ja porrasyrjänne. Alueen kallioperä on kallioperässä yleisenä esiintyvää keski-karkearakeista, hieman pilsteistä, vaaleaa mikroliinigraniittia, joka on kuutiorakoillutta ja sen rakotiheys vaihtelee runsasrakoisesta harvarakoiseen. Kallioalueiden kangasmetsä- ja kalliokasvillisuus on tavanomaista ja karua. Kallioiden lakialueilla on enimmäkseen poronjäkälytyypin ja myös puolukka- ja kanervatyypin kalliomänniköitä. Kasvillisuudeltaan edustavin osa-alue on kohtalaisen luonnontilainen Isonpiirinkallio, jonka pohjoisilla viistorinteillä esiintyy paikoin edustavia valurahkoja. Jyrkänteen tyvellä on kuusivaltaista puolilehtoa ja pohjoisrinteellä sekä kallioiden tyvillä on kuusikankaita. Isonpiirinkallio näkyy peltovaltaisessa kulttuurimaisemassa selväpiirteisenä ja paikoin myös avokalliopintoja erottuu kauas. Lakiosasta avautuu esteettömiä näkymiä kauas ympäröivään metsä- ja kulttuurimaisemaan sekä lähialueiden järville. Kalliopintoja näkyy lähimaisemassa, mutta sisäisiä maisemia rumentavat hakkuut.

5'	2523	Kaloinen	2524	Asema	RENKO	2525	JANAKKALA	Isosaari	Nak = - 7°
0'									2526

Kallioalue: Tulikallio-Timunkallio ja Vihavuori
Kunta: JANAKKALA

Sijaintitiedot: Haapajärven pohjoispuolella, Kahilammin rannalla.

Karttalehti: 2131 08

Kallioalueen pinta-ala: 72 ha

Kallioaluekokonaisuus muodostuu Kahilammin ympärillä olevista kallioselänteistä, Tulikallion-Timunkallion alueesta ja Vihavuoren selänteestä.

Tulikallio-Timunkallio

Korkeus: 136 m.p.y

Suht.korkeus: 53 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	4		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	4
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 5

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Haapajärven pohjoispuolella, Kahilammin lähellä sijaitseva kallioalue on graniittia ja sarvivälkegneissia. Alue muodostuu kolmesta erillisestä kalliosta, joista Tulikallio on topografisesti merkittävin. Alueella on paikoin laajoja hakkuita, jotka heikentävät luonnontilaisuutta ja alueen sisäisiä maisemia. Alue on suhteellisen korkeutensa ja Kahilammille avautuvien näkymiensä vuoksi kuitenkin maisemallisesti merkittävä. Sarvivälkegneissistä löydetty heitteleet tekevät alueesta geologisesti merkittävän. Seinämien kasvillisuus on tavanomaista. Alueen metsät ovat enimmäkseen kuivia ja tuoreita kankaita (VT, MT) ja Tulikallion lounaisseinämän edustalla on myös lehtomaista kuusikkoa (OMT). Jyrkänteen ja alueelle tuovan tien välissä on risukkoinen lähteikkö.

Vihavuori

Korkeus: 135 m.p.y

Suht.korkeus: 53 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Vihavuoren kallioalue sijaitsee Kahilammen koillisrannalla ja rajautuu ympäristöön enimmäkseen jyrkkärinteisenä. Edustavimmat maisemat avautuvat Vihavuorelta Haapajärvelle. Sisäisessä maisemassa viereiset kukkulat näkyvät paikoin puuston seasta vaihtelevan topografian ansiosta. Vihavuoren profiili erottuu suhteellisen selkeästi ympäröivään maisemaan. Jyrkänteet ovat viisto- tai porrásjyrkänteitä. Melko edustaviin seinämämuotoihin kuuluu Vihavuoren lounaisjyrkänteeltä löytyvä jäätikön hioma poimupinta seinämässä. Paikoin, varsinkin luoteisosan keskijyrkänteellä, näkyy jyrkänteen seinämässä hyvin selkeästi sarvivälkegneissin ja juonimaisen graniitin migmatiittimaista rakennetta. Vihavuorella on pitkin lounaisjyrkäntettä aluslouhikkoa, mm. suhteellisen edustavaa vyörymäistä aluslouhikkoa.

Vihavuorella sekä rantaa lähellä olevilla seinämillä on mesotrofisia sammalpintoja sekä lehtohyllyjä, joilla on mm. eteläistä keltamoaa. Pohjoismaen etelärinteellä hakkuuaukon keskellä kasvaa seudulla harvinaisehko tummaraunioinen sekä kuivemmilla hyllyillä eteläiset lituruoho sekä haisukurjenpolvi. Alueella on sekä tuoreita kuusikoita että kuivaa mäntykangasta, rannassa kosteahkoa letoa (OMaT) ja mäkien välissä harvennettua metsäkortekorpea.

Kallioalue: Alasjärven kalliomaasto Kunta: JANAKKALA

Sijaintitiedot: Janakkalan Tervakosken lounaispuolella, Alasjärven ympärillä.

Karttalehti: 2131 10

Maisema- ja luonnonarvoiltaan arvokas kallioaluekokonaisuus, joka muodostuu useista lähekkäisistä, osittain vesistöjen erottamista kallioselänteistä Alasjärven ja Sokslammin ympärillä.

Takalonkallio-Ruhankallio

Kallioalueen pinta-ala: 24 ha Korkeus: 125 m.p.y Suht.korkeus: 35 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

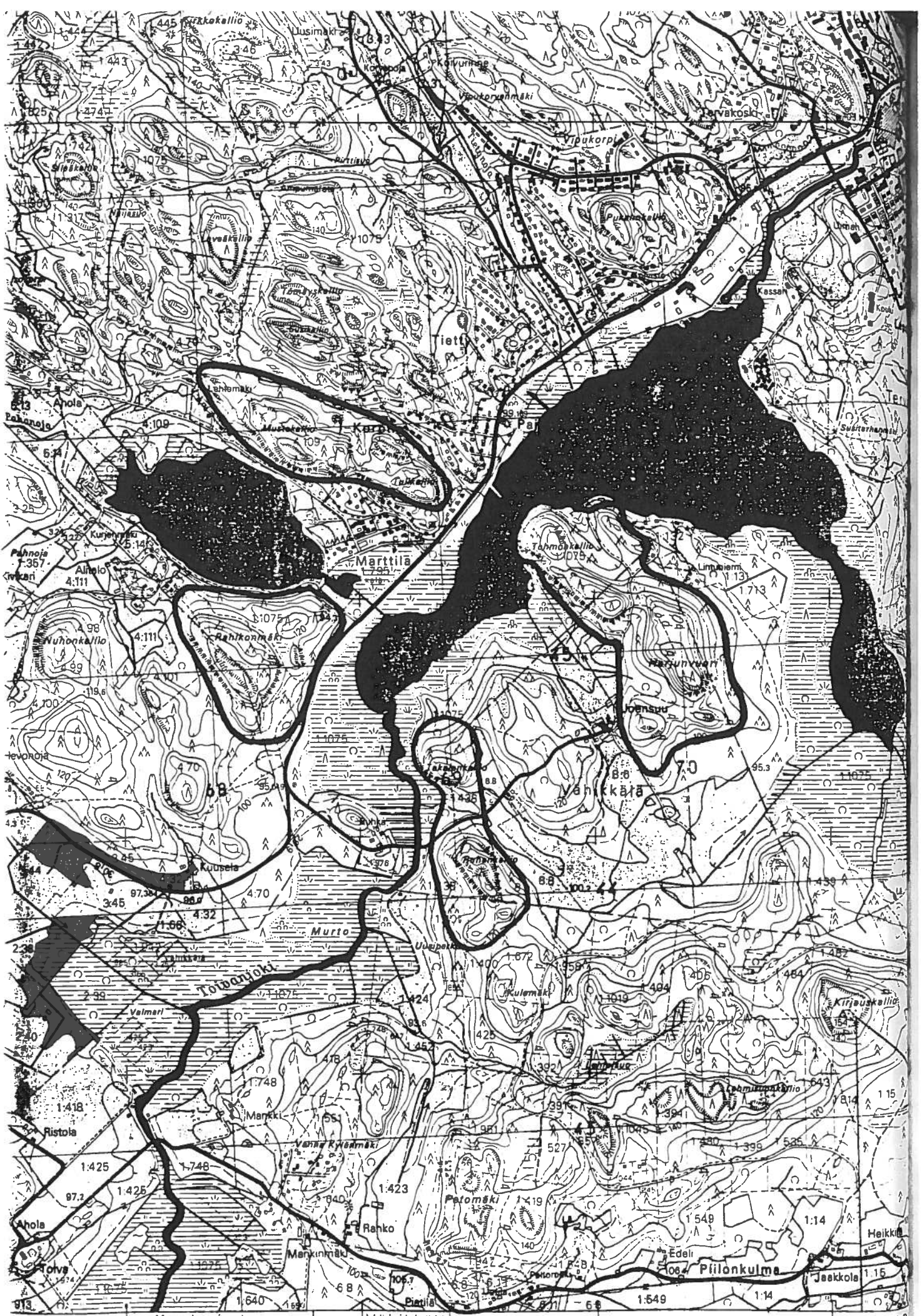
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Takalonkallion ja Runankallion alue sijaitsee Janakkalan Tervakosken lounaispuolella, lähellä Alasjärven Kuosarinlahtea ja siihen laskevaa Toivanjokea. Länsipuoliset luhta- ja pensaikkoalueet kuuluvat valtakunnalliseen lintuvesiensuojeluohjelmaan (Maa- ja metsätalousministeriö 1982). Kallioalue muodostuu jyrkänteisistä graniittiselänteistä ja niiden välisestä lehtoisesta puronvarsinotkelmasta. Jyrkännepinnat ovat massiivisia ja hyvin edustavia pysty- ja ylikaltevia seinämiä. Lakiosat ovat kapeita ja pienialaisia, rauhallisesti kumpuilevia männikköisiä alueita. Alueen kallioperä on keskirakeista, hieman pilsteistä mikrokliinigraniittia, joka on jyrkännepinnoiltaan kuutiorakoillutta.

Kallioaluetta luonnehtii kalliokohoumien karu kangasmetsä- ja kalliokasvillisuus sekä rinteiden ja alavien välialueiden rehevä, kuusivaltainen kangasmetsä- ja lehtokasvillisuus. Kalliokasvillisuus on tavanomaista. Kallioiden välisen puron varressa on rehevää saniaisvaltaista lehtoa. Alue on myös linnustoltaan arvokas. Aluekokonaisuus erottuu metsäisenä kalliokohoumana. Kallioiden jyrkänteiltä avautuu paikoin esteettömiä näkymiä lähialueen lintuvesille ja ympäröivään viljely- ja metsämaisemaan ja kohteen moninaiskäyttöarvo liittyykin merkitykseen näköalapaikkana. Kallioalue muodostaa merkittävän ja luonnontieteellisesti monimuotoisen aluekokonaisuuden yhdessä arvokkaan lintuveden kanssa.

24° 35' Vähikkälä

-21 m 40"

Nak = +35'

JANAKKALA

Nak = -9'

LOPP

Mustakallio

Kallioalueen pinta-ala: 24 ha Korkeus: 142 m.p.y Suht.korkeus: 51 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Mustakallion ja Tulikallion alue on geologisilta, biologisilta ja maisemallisilta arvoiltaan merkittävä kalliokohde. Alue on topografisesti vaihteleva ja siinä on useita kukkulamaisia osia, joihin liittyy omat jyrkänteensä. Jyrkänteiden tyvillä on ylikaltevia pintoja ja paikoin on muodostunut massiivista, kohtalaisen edustavaa jyrkänteen aluslouhikkoa. Mustakallion Sokslamminpuoleisen jyrkänteen yläosassa on myös porrasmaisia pintoja, joissa näkyy edustavasti graniitin ja kiillegneissin kivilajivaihtelu. Kallioalueen länsipää koostuu pelkästään mikrokliinigraniitista, jossa esiintyy sulkeumanomaisesti gneissimäisiä granodioriittiosueita. Alueen puolivälissä esiintyy migmatiittia, jossa graniitti on joko juonimaisesti tai liuskeisuuden suuntaisina silmäkkeinä kiillegneissin seassa. Graniittijuonet ovat usein hyvin kapeita, miltei nauhamaisia, ja ovat yleensä selvästi poimuttuneet. Itäpäässä aluetta aines on taas mikrokliinigraniittia, jossa sulkeumana gneissimäistä granodioriittia tai paikoin kiillegneissia.

Kallioaluetta on pidettävä myös maisema-arvoiltaan varsin merkittävänä. Sisäiset maisemat ovat melko monipuoliset ja kalliolta ulos näkyy lounaan suuntaan lampi- ja metsämaisemaa sekä kaunista Alasjärven vesimaisemaa. Jyrkkärinteisen alueen profiili näkyy ympäristöön metsäisenä ja melko massiivisena. Alueen biologinen erikoisuus on Mustakallion jyrkänteen tyven edustava mesotrofinen ja osittain eutrofinen sammalkasvillisuus. Seinämällä kasvaa runsaina kalkinsuosijia sekä valtakunnallisesti silmälläpidettävät lastu- ja munasammal ja alueellisesti vaarantunut runkokarvesammal. Raoissa kasvaa lisäksiseudulla harvinaisehkoa tummaraunioista ja hyllyillä haisukurjenpolvea. Mustakallion yläosat ja alueen muut kalliot ovat enimmäkseen oligotrofisia. Mustakallion edustan kuusikossa on kostean lehdon piirteitä. Alueen itäpää rajautuu pien- ja omakotitaloalueeseen ja länsipään lähellä on niinikään asuinrakennuksia. Lähiasutuksen vuoksi alue on hieman kulunut ja polkuuntunut.

Rahikonmäki

Kallioalueen pinta-ala: 27 ha Korkeus: 150 m.p.y Suht.korkeus: 59 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Sokslammen etelärannalta kohoava Rahikonmäki on kallioperältään mikrokliinigraniittia. Jyrkänteet ovat pääosin viistoja tai pystyjä ja pystypinnat 5-8 metriä korkeita. Alueella esiintyy jonkin verran jyrkänteiden aluslouhikkoa, pienehköjä "onkaloita" sekä jyrkänteiden lohkaroitumaa. Jyrkkärinteisen Rahikonmäen korkeus Sokslammista ja itäpuolisesta Alasjärvestä on 59 metriä. Kohde erottuu ympäristöstään lähinnä metsäisenä kohoumana, mutta lähimaastoon näkyy myös kalliopintoja. Pisin, kuusikon peittoon jäävä seinämä on lounaisrinteellä. Kaakkoisseinämältä avautuu kaunis näköala Kuosarinlahdelle ja ruoikkoiselle Toivanjoelle, joka on lintuvesien suojeluohjelman kohde (Maa- ja metsätalousministeriö 1982). Sisäisten maisemien monipuolisuutta lisäävät laaja harvapuustoinen laki sekä kallionyppylöiden väliin jäävä lähes pyöreä nevalaikku. Biologisesti merkittävintä alueella on itäisimmän seinämän ja tien väliin jäävä varsin edustava lehto (OMaT) sekä laen laaja ja harva poronjäkäla-kanervamännikkö. Kallioiden sammal- ja jäkäläkasvillisuus on oligotrofista.

Harjunvuori-Tohmonkallio

Kallioalueen pinta-ala: 48 ha Korkeus: 145 m.p.y Suht.korkeus: 54 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Tohmonkallion ja Harjunvuoren kallioalue sijaitsee maisemallisesti arvokkaalla paikalla Alasjärven etelärannalla. Jyrkkärinteinen kallioalue on mikrokliinigraniittia, jossa sulkeumina on geologisesti varsin edustavia migmatiittilohkoja. Harjunvuoren laelta avautuu kaunis puuston lievästi rajoittama maisema Luulionlahdelle sekä siihen laskevan Saukonojan laajoille pusikkoisille luhtarannoille. Sisäiset maisemat ovat monipuolisen topografian seurauksena jokseenkin hyvät. Tohmonkallion paikoin melko jyhkeä jyrkänne näkyy lähimaisemassa ja kauempaa katsottaessa alueesta erottuu lähinnä metsäinen profiili. Alueen jyrkännetyyppeinä esiintyy pääosin viisto- ja porrasyrjänkeitä, mutta myös pystyjyrkännettä sekä ylikaltevia pintoja.

Tohmonkallion kaakkoispäässä seinämällä kasvaa sisämaassa harvinaista isokorallijäkälää. Seinämällä on paikoin mesotrofisia sammalkasvustoja ja luoteisosassa haisukurjenpolvi-kiertotatarlohkareikkoa, muuten kalliokasvillisuus on tavanomaista. Harjunvuoren kalliokasvillisuus on oligotrofista ja raoissa kasvaa harvinaisehko tummaraunioinen. Metsätyypit ovat alueella monipuolisesti edustettuina kosteasta lehdosta poronjäkälikköisiin männiköihin. Tohmonkallion laella ja rinteillä on laaja hakkuuaukko. Kallioalueen länsipuolella oleva lahti on lintuvesien suojeluohjelman kohde (Maa- ja metsätalousministeriö 1982).

24° 35'
- 21° 40'

2532

Helsinki
Nak = - 35°

2533

Nak = - 9°

2534

2535

1169

1170

1171

2131 10

1172

Kallioalue: Määkynmäki**Kunta: JANAKKALA**

Sijaintitiedot: Janakkalan kirkonkylässä, Hakoisten muinaismuistoalueen koillispuolella.

Karttalehti: 2131 11

Kallioalueen pinta-ala: 19 ha Korkeus: 142 m.p.y Suht.korkeus: 63 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	3
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Määkynmäen lounaisjyrkänteen päältä avautuu Hakoisten linnavuoren suuntaan yksi seudun upeimmista maisemista. Näköalassa yhdistyvät Kernaalanjärvi, pelto- ja metsäpalstojen mosaiikki sekä Hakoisten linnavuoren terävä profiili. Sisäisissä maisemissa vaikuttavinta on jyhkeä pystyjyrkäne. Jyrkäne ei erotu puuston vuoksi kauemmas, mutta Määkynmäen massiivinen metsäinen profiili näkyy kauas. Kallio on kivilajiltaan jokseenkin homogeenista, keski-karkearakeista granaattipitoista mikrokliinigraniittia. Geomorfologisesti tärkein arvo on kallion lounaisjyrkänteen edustava, noin 20 metriä korkea pystyseinä. Seinämän päällä on kuluneita näköalapaikkoja ja alueella kiertää opastettu kulttuurihistoriallinen polku. Lisäksi rinteellä on juoksuhautamaisia kaivantoja. Mäki on merkitty seutukaavassa osaksi Hakoisten muinaismuistoaluetta (1995).

Jyhkeillä seinämillä on runsaasti edustavaa jäkäläpintaa, mm. kuhmunapajäkäläkasvustoja. Tyvellä on sekä oligotrofista että niukemmin mesotrofista sammalkasvillisuutta. Paikoin erittäin kuluneilta loivilta ylärinteiltä löytyy myös pienialaisia poronjäkälikköjä. Rinnemetsä on kahta pienialaista hakkuuta lukuunottamatta vanhaa tuoretta tai lehtomaista kuusikkoa ja itärinteellä on myös kuivan lehdon piirteitä. Jyrkänteen tyvellä on tiheää lehtomaista kuusikangasta, jossa esiintyy jonkin verran myös varsinaista lehtolajistoa.

Kallioalue: Haukankallio**Kunta: JANAKKALA**

Sijaintitiedot: Janakkalan Leppäkoski

Karttalehti: 2131 11

Kallioalueen pinta-ala: 23 ha Korkeus: 140 m.p.y Suht.korkeus: 60 m

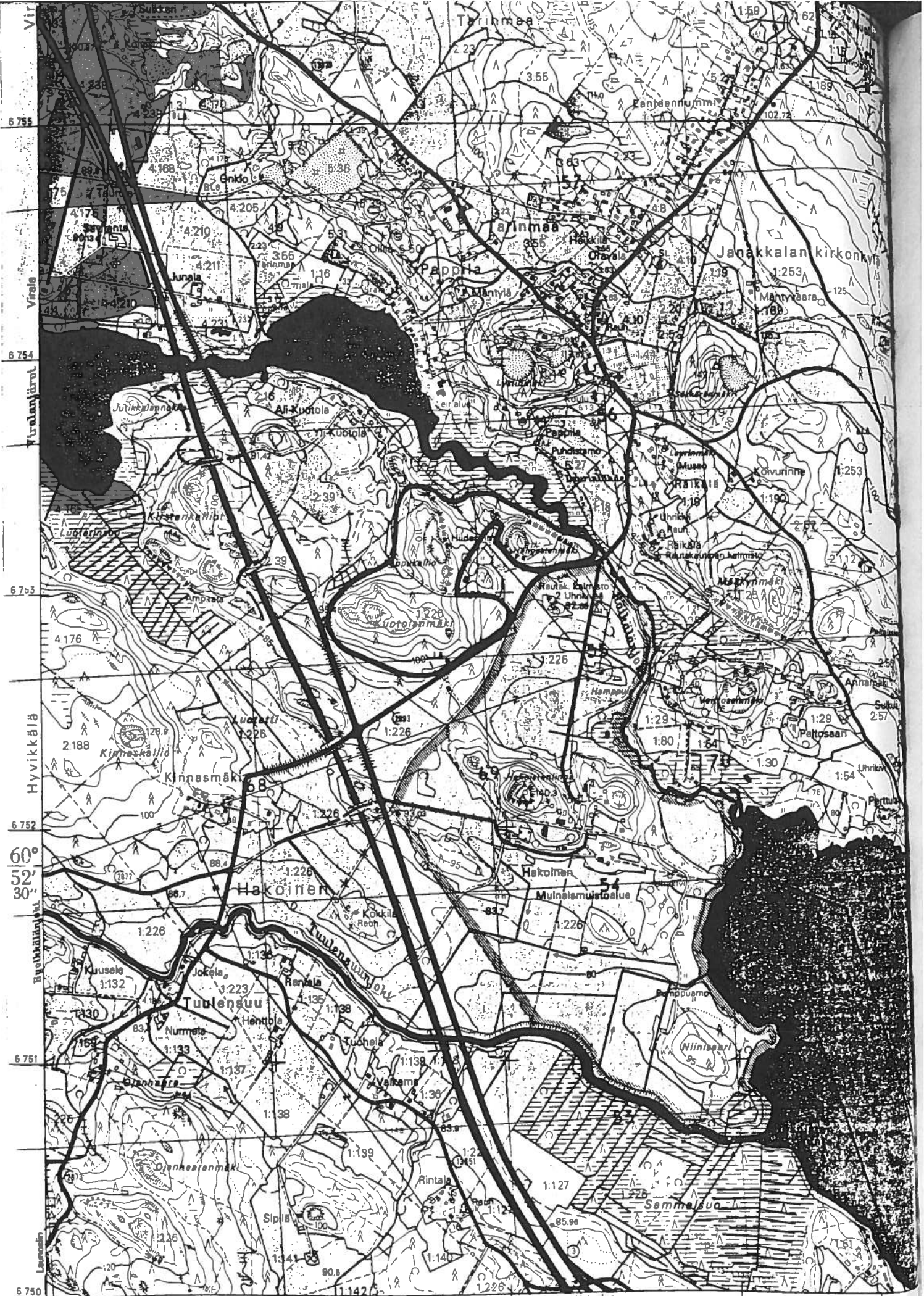
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Graniittinen Haukankallio sijaitsee Leppäkosken taajaman laidalla Janakkalassa. Alue on topografisesti selväpiirteinen kallio, jonka keskeisin muodostuma on sen pitkä lounaisjyrkäne. Noin 20 metriä korkea jyrkäne on muodoltaan pääosin porrasmainen, mutta lakiosan edustan jyhkeimmältä kohdalta löytyy myös pystyjyrkännepintoja. Seinämässä on kuutio- ja kiilarakoilun kontrolloimia ylikaltevia kalliopintoja sekä irronneiden lohcareiden jälkeenjättämiä säännönmukaisia painaumuksia. Haukankallion lakiosasta avautuu esteetön, vaikuttava näköala etelästä luoteeseen metsä- ja peltomaisemaan sekä edustan joki- ja peltomaisemaan. Sisäisiä maisemia rajoittaa puusto, mutta jyrkänneseinä erottuu silti selkeästi. Kallion jyhkeä profiili ja lakiosan kalliopinnat näkyvät selvästi kauemmaksikin. Aivan jyrkänteiden alla on omakotitaloasutusta.

Hämeen lääninhallituksen tietojen mukaan kalliolla on v. 1986 kasvanut alueellisesti vaarantunut kartioakankaali ja maarianverijuuri. Aiemmin kalliolta on löydetty myös valtakunnallisesti erittäin uhanalainen rotkoluppo. Ylärinteiden kuhumunapajäkäläkasvustot ovat hyvin kehittyneet, mutta kalliokasvillisuus on muuten tavanomaista. Tyvellä on harvennettu lehtokuusikkoa (OMaT) ja laella ja rinteillä on kanerva- ja mustikkatyypin kankaita, joissa on paikoin kuivan lehdon piirteitä.

24° 35' 21" m

2532

Nak = +35°

2533

Nak = -9°

Kallioalue: Kuotolanmäki-Hangastenmäki Kunta: JANAKKALA

Sijaintitiedot: Janakkalasta lounaaseen, Hakoisten muinaismuistoalueen läheisyydessä.

Karttalehti: 2131 11

Kallioalueen pinta-ala: 40 ha Korkeus: 132 m.p.y Suht.korkeus: 53 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kallioalue on graniittia ja granodioriittia ja sijaitsee Hakoisten linnavuoren luoteispuolella. Alue muodostuu kolmesta erillisestä kalliomäestä. Kuotolanmäellä ei ole jyrkäniteitä, mutta Rappukallion itäjyrkäne on jokseenkin massiivinen. Jyrkänten tyviosa on Rappukalliolla paikoin lohkaroitunut, jolloin on muodostunut ylikaltevia pintoja. Luhtarantaiseen Räikälänjokeen rajautuvalla Hangastenmäellä esiintyy myös massiivisia kalliopintoja. Mäen koillisrinteen pystyjyrkänten tasainen seinämä on edustava. Etelä-lounaispuolella seinämä on osin ylikalteva ja tyvellä on rakoilun lohkomia, kalliosta irronneita kappaleita. Rappukalliolta löytyy peruskarttaankin merkitty, varsin hyvin muodostunut hiidenkirnu. Kallioalueelta on paikoin hyvä näkyvyys Hakoisen peltomaiseman yli ja Hangastenmäen koillisrinteeltä avautuu kaunis maisema luhtaiselle Räikälänjoelle sekä Janakkalan kirkolle. Hangastenmäen itäosan jyrkäne näkyy jyhkeänä lähipelloille, Rappukallio osin kauemmaksikin.

Biologisesti kiinnostavinta on Hangastenmäen kostealla pohjoisseinämällä kasvava valtakunnallisesti erittäin uhanalainen rotkoluppo sekä alueellisesti vaarantunut aarnisammal lounaisseinämän tyvionkalossa. Hangastenmäen lounaisrinteessä on myös koko alueen ravinteisin seinämä. Muut kalliot ovat kasvillisuudeltaan oligotrofisia, mutta varsin monipuolisia. Alueella on metsäkasvillisuutta kosteasta tyvilehdosta kuivaan kanervakankaaseen, lisäksi Rappukallion sankassa tyvipihlajikossa kasvaa sekapensaana runsaasti pähkinäpensasta. Hangastenmäki on pohjoisrinne on hakattu. Hangastenmäellä on sammaloitunut kivistä koottu aitamainen rakennelma, jonka alkuperä on tuntematon.

